

Salon kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen valvontasuunnitelma vuosille 2017 – 2020

Lapinpöllö Teijolla. Kuva Jouni Tittonen

Sisällys

1.	Ympäristönsuojelun valvonnan suunnitelmallisuus	3
2.	Salon ympäristöolosuhteet ja merkittävimmät pilaantumisen vaaraa aiheuttavat toiminnot ..	3
3.	Valvonnan keinot ja toimenpiteet	4
3.1	Tiedonsaanti ja tarkastusoikeus	4
3.2	Tarkastukset	4
3.3	Tarkkailuraportit ja vuosiyhteenvedot	4
3.4	Projektiluonteinen valvonta	4
3.5	Kehotus ja hallintopakko	4
3.6	Tutkintapyyntö	5
4.	Ympäristönsuojelulain mukainen valvonta	5
4.1	Ympäristöluvanvaraiset kohteet Salossa	5
4.2	Ilmoitus toiminnan rekisteröintiä varten	6
4.3	Muut ilmoitusvelvolliset toiminnot	6
4.4	Ympäristönsuojelulain mukainen muu valvonta	7
5.	Muun lainsäädännön mukainen valvonta	7
5.1	Maa-aineslain valvonta	7
5.2	Jätelain valvonta	7
5.2.1	Rekisteröitävä jätteen keräystoiminta	7
5.2.2	Jätelain 124 §:n mukaiset tarkastukset	7
5.2.3	Jätelain yleinen valvonta	8
5.3	Vesilain ja vesihuoltolain valvonta	8
5.4	Maastoliikenne- ja vesiliikennelain valvonta	8
5.5	Merenkulun ympäristönsuojelulain valvonta	9
5.6	Ulkoilulain valvonta	9
6.	Valvonnan riskiperusteinen kohdentaminen	9
6.1	Riskinarviointi	9
6.1.1	Toimialakohtainen riskinarviointi ja valvontaluokat	9
6.1.2	Laitoskohtainen riskinarviointi	11
7.	Valvonnan voimavarat, resurssit ja yhteistyö	12
7.1	Valvonnan henkilöstöresurssit	12
7.2	Tehtävien delegointi viranhaltijoille	13
7.3	Tietojärjestelmät	14
7.4	Viranomaisten välinen yhteistyö	14
8.	Valvontasuunnitelman päivittäminen ja arviointi	15
9.	Valvontaohjelman laatiminen ja ylläpitäminen	15
10.	Valvonnan maksullisuus	16

1. Ympäristönsuojelun valvonnan suunnitelmallisuus

Ympäristönsuojeluun liittyvän valvonnan tavoitteena on ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja jo tapahtuneesta pilaantumisesta aiheutuneiden haittojen korjaaminen laadukkaasti ja tehokkaasti puuttuen epäkohtiin riittävän ajoissa. Suunnitelmallinen valvonta on ympäristönsuojelulain (527/2014) mukaan kunnille lakisääteistä ja ehtona valvontamaksujen perimiselle.

Kunnan on laadittava alueelleen ympäristönsuojelulain mukaista säännöllistä valvontaa varten suunnitelma (valvontasuunnitelma) sekä luvanvaraisten ja rekisteröitävien toimintojen määräaikaistarkastuksista ja niiden muusta säännöllisestä valvonnasta ohjelma (valvontaohjelma). Säännöllisesti tarkistettavassa valvontasuunnitelmassa on mm. tiedot alueen ympäristöoloista ja pilaantumisen vaaraa aiheuttavista toiminnoista sekä käytettävissä olevista valvonnan voimavaroista ja keinoista. Vuosittain päivitettävässä valvontaohjelmassa on ajantasaiset tiedot valvottavista kohteista ja niihin kohdistettavista säännöllisistä valvontatoimista. Suunnitelmallisen valvonnan kohdentamiseen on käytetty riskinarviointia, jolloin valvonta kohdistuu ympäristövaikutuksiltaan ja riskeiltään merkittävimpiin kohteisiin.

Salon kaupungin valvontasuunnitelma kattaa ympäristönsuojelulain lisäksi maa-aineslain (555/1981), jätelain (646/2011) ja vesilain (587/2011) mukaiset viranomaisen valvontatehtävät auttaen kohdentamaan valvontaresursseja ja varmistamaan, että kaikki valvontatarpeet on tunnistettu. Suunnitelmallisen valvonnan ohella ympäristönsuojeluviranomainen huolehtii myös monista muista tehtävistä kuten lupahakemusten ja ilmoitusten sekä toimenpidepyyntöjen käsitteystä. Akuutteihin valvontatapauksiin kuten ympäristövahinkoihin, häiriötilanteisiin ja -ilmoituksiin sekä havaittuihin tai epäiltyihin lainvastaisiin tekoihin reagoidaan mahdollisimman joutuisasti. Muiden kuin suunnitelmallisen valvonnan tehtävien määrä vaihtelee vuosittain, joten määrällistä arviota ei voida sisällyttää valvontasuunnitelmaan.

Salon valvontasuunnitelma on laadittu vuosille 2017 – 2020. Suunnitelma tarkastetaan jatkossa valtuustokausittain neljän vuoden välein.

2. Salon ympäristöolosuhteet ja merkittävimmät pilaantumisen vaaraa aiheuttavat toiminnot

Salo muodostuu kaupungin ydinkeskustasta, useista taajamista ja laajasta haja-asutusalueesta. Maaseutumaista maisemaa hallitsevat savipellot ja metsäiset alueet. Kaupunkia halkovien Halikon- ja Uskelanjokien laaksot ovat valtakunnallisesti arvokkaita maisema-alueita ja Kiskonjoen vesistöalue yksi Salon 26 Natura-alueesta. Muita pienempiä luonnonsuojelualueita on useita. Teijon kansallispuisto muodostaa 3.500 hehtaaria laajan suojelukokonaisuuden.

Salon asukasluku on 53.831 (1.1.2016). Pinta-ala on 2.168 km², josta vesialaa on 181 km² ja rantaviivaa 360 km. Pohjavesialueita Salossa on runsaasti, yhteensä 68 kpl (1-luokka 46 kpl ja 2-luokka 22 kpl) muodostaen noin 7 % kaupungin kokonaispinta-alasta. Vedenottoa Salossa on noin 70, joista noin 30 ottamosta otetaan talousvedeksi pohjavettä.

Keskeiset ympäristön pilaantumisen riskit liittyvät maaperään, pinta- ja pohjavesiin sekä taajama-alueilla viihtyisyyden vähenemiseen tai terveyshaittojen aiheutumiseen. Salossa herkimpiä ympäristöjä ovat pohjavesialueet, asutus ja sen läheisyyteen sijoittuneet teollisuusalueet, kaupunkirakenteeseen välittömästi liittyvä Natura-alue, kaupungin halki virtaava tulville riskialttiiksi luokiteltu Salonjoki sekä lukuisat vesistöt, joita tyypillisesti kuormittavat maatalousvaltaisen elinkeinon ravinnevalumat. Lannan käsittely, levitys ja varastointi aiheuttavatkin erityisen vahinkoriskin, jota nostaa maatalouden sijoittuminen suurelta osin vesistöjen valuma-alueille. Jätevedenpuhdistus on keskitetty Halikonlahden rannalla sijaitsevalle Salon kaupungin keskusjätevedenpuhdistamolle siten, että aluepuhdistamoita on toiminnassa vuodesta 2017 alkaen enää Perniössä ja Toijassa. Runsaat haja-asutuksen ja loma-asuntojen määrä lisää paikallisia jätevesipäästöjä. Hengittävän ilman laatu saattaa heikentyä erityisesti Salon keskustan alueella, kun muodostuva inversio-ilmiö estää ilmamassojen sekoittumisen.

Lukuisien maa-ainesottokohteiden sijoittuminen pohjavesialueelle nostaa öljyvahinkoriskiä. Kunnan valvomista laitoksista merkittäviä riskejä liittyy myös polttonesteiden jakelutoimintaan ja maatalouden polttoainesäiliöihin. Kunnan valvomien laitosten toiminnassa voidaan varastoida myös huomattavia määriä vaarallisia kemikaaleja, joiden varomattomasta käsittelystä ja varastoinnista voi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Moottoritie E18 johtaa Kustavansuon ja Kitulan pohjavesialueiden läpi ja sivuaa Kruusilan pohjavesialuetta. Rautatie Turku-Helsinki johtaa Kärkän-Ylhäisten ja Kauniston pohjavesialueiden halki. Vaarallisten aineiden kuljetukset aiheuttavatkin pohjaveden pilaantumisriskin mahdollisissa onnettomuustilanteissa. Liikenteen päästöt ja melu aiheuttavat viihtyisyyden vähenemistä ja terveyshaittoja erityisesti taajamissa.

3. Valvonnan keinot ja toimenpiteet

3.1 Tiedonsaanti ja tarkastusoikeus

Ympäristönsuojeluviranomaisella tai sen määräämällä viranhaltijalla on oikeus tehtävänsä suorittamista varten saada välttämättömät tiedot salassapidon estämättä viranomaisilta ja toiminnanharjoittajilta. Lisäksi on oikeus tarkkailla toimintaa ja sen ympäristövaikutuksia sekä suorittaa tarpeellisia mittauksia tai dokumentointeja. Tarkkailun ja valvonnan suorittamista varten on oikeus kulkea toisen maalla ja päästä paikkaan, missä toimintaa harjoitetaan.

Kohteeseen voidaan tehdä myös tarpeen mukaan paikalla käynti yleensä ennalta ilmoittamatta. Tällöin ei ole kyse lain tarkoittamasta tarkastuksesta.

3.2 Tarkastukset

Valvonnan tärkein keino on laitosten tai toimintojen säännöllinen tarkastaminen. Tarkastuksilla varmistetaan, että toiminta on luvan mukaista ja toiminnassa on noudatettu luvan määräyksiä. Samalla arvioidaan lupamääräyksiä riittävyttä ja toiminnanharjoittajan tekemien seurantojen ja raportoinnin toimivuutta. Suunnitelmallisella tarkastuksella havaittujen puutteiden seurantatarkastukset kuuluvat myös valvontaohjelman mukaiseen valvontaan. Tarkastuksien perusteella lupamääräyksiä muutetaan tarvittaessa.

Tarkastus suoritetaan aina myös ympäristölupahakemuksen ja muun lupahakemuksen sekä usein rekisteröinti-ilmoituksen käsittelyn aikana. Tarkastus voidaan tehdä hakemuksen vireillä ollessa tai uuden laitoksen rakentamisen tai käyttöönoton yhteydessä.

Suunnitelmallisen valvonnan lisäksi ympäristönsuojelu tekee tarkastuksia yhteydenottojen perusteella silloin, kun on aihetta epäillä ympäristön pilaantumista tai luontovahinkoa. Asianosaisen tai vireillepanijan nimeä ei aina tarvitse ilmoittaa toiminnanharjoittajalle, vaan haitan toteamiseksi riittää viranhaltijan oma havainto. Valvontakäynnistä ei tarvitse ilmoittaa ennakolta toiminnanharjoittajalle, jos käynnin tarkoituksen voidaan olettaa vaarantuvan. Nämä ennakoimattomat, usein välitöntä reagoitua vaativat tarkastukset saattavat aika ajoin työllistää ympäristönsuojelua runsaasti.

3.3 Tarkkailuraportit ja vuosiyhteenvedot

Säännölliseen valvontaan kuuluu myös toiminnanharjoittajalta saatujen selvitysten, vuosiraporttien ja tarkkailutulosten tarkastaminen. Tarvittaessa toiminnanharjoittajalta pyydetään lisäselvityksiä. Lupapäätöksiin kirjattujen tarkkailumääräysten valvonta on tärkeää tarkkailun suorittamisen ja toiminnan vaikutusten seuraamiseksi.

3.4 Projektiluonteinen valvonta

Laitoksia ja toimintoja, jotka eivät ole ympäristöluvanvaraisia tai jotka eivät säännöllisesti raportoi ympäristönsuojeluun liittyvistä asioista, voidaan valvoa ajoittain toteutettavilla projekteilla. Valvontakyselyt voidaan kohdistaa tiettyyn toimialaan (esim. korjaamot, eläinsuojat tai biojätteen suurtuottajat), alueeseen (esim. pohjavesi-, ranta- tai teollisuusalue) tai toimintoon (esim. kemikaalien varastointi, jätevesien käsittely tai jätehuolto). Myös ympäristölupavelvollisia laitoksia voidaan tarkastaa projektiluontoisesti esimerkiksi silloin, kun lainsäädännössä annetaan uusia, tiettyä toimialaa koskevia määräyksiä tai tällaisten määräysten toimeenpano aika lähestyy.

3.5 Kehotus ja hallintopakko

Mikäli valvontatarkastuksella havaitaan toiminnassa epäkohtia, niiden korjaamiseksi annetaan määräaika. Jos toiminnanharjoittaja ei korjaa epäkohtia määräaikaan mennessä eikä ole esittänyt

tälle perusteltua syytä, toiminnanharjoittajaa kehoitetaan saattamaan epäkohdat kuntoon. Mikäli kehoitusta ei noudateta, ryhdytään toimiin hallintopakkomenettelyn vireille saattamiseksi.

Hallintopakkomenettelyssä (välillinen hallintopakko) toiminnanharjoittajalle asetetaan määräys tai kielto, jonka tehosteeksi asetetaan uhkasakko, teettämisuhka tai toiminnan keskeyttämisuhka. Ennen uhan asettamista toiminnanharjoittajaa kuullaan asiasta todisteellisesti. Uhan asettamispäätöksen tekee ympäristönsuojeluviranomainen.

Välitöntä hallintopakkoa (toiminnan keskeyttäminen) käytetään, mikäli toiminnasta aiheutuu välitöntä terveyshaittaa tai merkittävää ja välitöntä ympäristön pilaantumista. Toiminnanharjoittajaa kuullaan mahdollisuuksien mukaan ennen toiminnan keskeyttämistä.

3.6 Tutkintapyyntö

Lainvastaisen tilanteen havaitessaan valvontaviranomaisella on toimialaansa liittyvän lainsäädännön mukainen velvollisuus tutkintapyyntöön tekemiseen poliisille. Ilmoituksen esitutkintaa varten voi jättää tekemättä vain, mikäli tekoa on pidettävä olosuhteisiin nähden vähäisenä eikä yleisen edun katsota vaativan syytteen nostamista.

4. Ympäristönsuojelulain mukainen valvonta

4.1 Ympäristöluvanvaraiset kohteet Salossa

Salossa on 121 ympäristöluvanvaraista laitosta tai toimintaa (tilanne marraskuu 2016), joiden lukumäärät on esitetty toimialoittain taulukossa 1. Näistä jakeluasemat, 5 – 50 MW energiantuotantolaitokset, asfalttiasemat ja VOC-laitokset, joiden liuottimien kulutus on 5 – 10 tonnia, ovat siirtyneet tai siirtymässä tietyin ehdoin rekisteröintimenettelyyn. Taulukossa on esitetty myös ensisijaisesti Varsinais-Suomen ELY-keskuksen valvontavastuulle kuuluvat ympäristöluvanvaraiset laitokset Salon alueella.

Taulukko 1. Kunnan ja ELY-keskuksen valvomat ympäristöluvanvaraiset kohteet (tilanne marraskuu 2016, Salon kaupungin tietojärjestelmä)

Ympäristöluvanvaraiset toiminnot	Kunnan valvoma laitos / joista pohjavesialueella	ELY-keskuksen valvoma laitos / joista pohjavesialueella
Metsäteollisuus	0	0
Metalliteollisuus	4 / 1	3
Energiantuotanto	2 / 2 (5 – 50 MW)	1 (> 50 MW)
Kemianteollisuus	0	1
Polttoaineiden valmistus taikka kemikaalien tai polttonesteiden varastointi tai käsittely	8	0
Orgaanisia liuottimia käytävä toiminta	1	2
Malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän aineksen otto	20 / 7	5
Mineraalituotteiden valmistus	3 / 1	2 / 2
Nahan tai tekstiilien laitostainen tuotanto tai käsittely	1	0
Elintarvikkeiden tai rehujen valmistus	2	0
Eläinsuojat tai kalankasvatus	58 / 2	24 / 1

Liikenne	3 / 2	1
Jätteiden ammattimainen tai laitosmainen käsittely sekä jätevesien käsittely	16 / 3	26 / 2
Muu toiminta		0
- Ulkona sijaitseva ampumarata	1	
- Pysyvä, ulkona sijaitseva laitosmainen suihkupuhaluspaikka	0	
- Krematorio tai lemmikkieläinten polttolaitos	1	
- Muu toiminta	1	
Yhteensä	121 / 18	65 / 5

4.2 Ilmoitus toiminnan rekisteröintiä varten

Ympäristönsuojelulain liitteen 2 mukaisista ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavista toiminoista tehdään rekisteröinti-ilmoitus ympäristönsuojelun tietojärjestelmään. Rekisteröitävät kohteet kuuluvat suunnitelmallisen ja säännöllisen valvonnan piiriin. Salon rekisteröitävät toiminnat on esitetty taulukossa 2 (tilanne marraskuu 2016). Jakeluasemia Salossa on yhteensä 30, joista ympäristöluvanvaraisia on 8, rekisteröityjä 10 ja kemikaalipäätöksellä hyväksytyjä 12. Siirtymäaika jakeluasemien rekisteröinnille on 1.1.2020. (Valtioneuvoston asetus nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista 444/2010)

Taulukko 2. Rekisteröitävät kohteet Salossa (tilanne marraskuu 2016, Salon kaupungin tietojärjestelmä)

Rekisteröitävät toiminnat	Kohteiden lukumäärä
Energiantuotantoyksikkö	4
Asfalttiasema	0
Poltonesteiden jakeluasema	10
Kemiallinen pesula	0
Orgaanisia liuottimia käyttävä toiminta tai laitos	1
Yhteensä	15

4.3 Muut ilmoitusvelvolliset toiminnot

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviin kuuluvia ympäristönsuojelulain mukaisia ilmoitusvelvollisia toimintoja ovat

- erityisen häiritsevää melua aiheuttava tilapäinen toiminta (YSL 118 §)
- koeluonteinen lyhytaikainen toiminta (YSL 119 §)
- poikkeuksellinen tilanne muussa kuin luvanvaraisessa tai rekisteröitävässä toiminnassa (YSL 120 §)

Koska ilmoituksenvarainen toiminta on usein lyhytaikaista, sen vuosittainen valvontaresursointi on vaikeasti arvioitavissa. Ilmoitukset saapuvat yleensä lyhyellä varoitusajalla kuormittaen voimavaroja hetkellisesti. Valvontaviranomainen voi tehdä tarkastuksia ilmoituksen käsittelyn yhteydessä tai toimenpidepyyntöihin perustuen.

4.4 Ympäristönsuojelulain mukainen muu valvonta

Poikkeustilanteet

Onnettomuus-, haitta- ja rikkomustilanteissa asian voi panna vireille valvontaviranomaisen lisäksi ympäristönsuojelulain 186 §:n mukainen taho. Asian käsittely etenee lain 169 §:ssä säädetyllä tavalla edellyttäen tarvittaessa toiminnan tarkastamista.

Määräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa yksittäisiä määräyksiä pilaantumisen ehkäisemiseksi (YSL 180 §) muille kuin luvanvaraiselle tai rekisteröitävälle toiminnalle. Annettua määräystä myös valvotaan.

Muut valvontakohteet

Muut ympäristönsuojelulain mukaiset valvontakohteet ovat hajajätevesiasetuksen (209/2011) toimeenpano, nitraattiasetuksen 1250/2014 valvonta, Salon kaupungin ympäristönsuojelumääräysten ja niistä poikkeamisen valvonta sekä niiden toimintojen valvonta, jotka eivät ole ympäristöluvanvaraisia mutta joiden toiminnasta voi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa kuten mm. autokorjaamot, pienet eläinsuojat ja muut pohjavesialueille sijoittuvat toiminnat.

5. Muun lainsäädännön mukainen valvonta

5.1 Maa-ainelain valvonta

Maa-ainesten ottaminen muuhun kuin omaan kotitarvekäyttöön vaatii maa-ainelain mukaisen luvan. Maa-aineluvan lisäksi toiminta voi tarvita ympäristöluvan louhintaan ja murskaukseen. Ympäristölupa voidaan hakea yhdessä maa-aineluvan kanssa 1.7.2016 alkaen ja asia voidaan ratkaista samalla päätöksellä. Salossa maa-ainelain mukainen valvontaviranomainen on rakennus- ja ympäristölautakunta. Valvottavia maa-ainestenottoalueita Salossa on 81 (tilanne marraskuu 2016), jotka on esitetty taulukossa 3.

Taulukko 3. Maa-ainesten ottokohteet ja keskimääräiset ottomäärät Salossa (tilanne marraskuu 2016, Salon kaupungin tietojärjestelmä)

Maa-aines	Kohteiden lukumäärä / joista pohjavesialueella	Keskimääräinen ottomäärä, m ³
Multa	5	noin 30.000
Kallio	20 / 7	noin 300.000
Sora ja hiekka	56 / 50	noin 1.275.000 *)

*) Koko maan keskimääräinen ottomäärä on 90.600 m³ (tieto 1.6.2016 maa-aineluparekisteri NOTTO).

5.2 Jätelain valvonta

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kuuluu jätelain nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonta. Yleinen valvontavastuu on yhteinen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa.

5.2.1 Rekisteröitävä jätteen keräystoiminta

Jätelain 100 §:n mukaan jätteen ammattimaista keräystoimintaa harjoittavan on tehtävä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle toiminnan merkitsemiseksi jätehuoltorekisteriin. Ilmoitus jätteen keräystoiminnasta jätehuoltorekisteriin on valvonnan väline, jonka avulla kunnan ympäristönsuojeluviranomainen saa tiedon valvottavasta toiminnasta. Asianmukaisen jätehuollon varmistamiseksi keräystoiminta tarkastetaan säännöllisesti. Salossa kohteita on yksi.

5.2.2 Jätelain 124 §:n mukaiset tarkastukset

Jätelain 124 §:n velvoittamia kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvontavastuulla määräajoin tarkastettavia laitoksia ja yrityksiä ovat jätteen ammattimainen keräys sekä jätteen laitos-

tai ammattimainen käsittely niiltä osin kuin ne kuuluvat ympäristönsuojelulain mukaisiin kunnan valvottaviin kohteisiin. Jälkimmäisten valvontasuunnitelma on esitetty taulukossa 1. Jätelain mukaan vastuu jätteiden kuljetus- ja välitystoiminnan valvonnasta kuuluu ensisijaisesti ELY-keskukselle. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo jätteen kuljettajia siten, että kunnan vastuulle kuuluva jäte toimitetaan kunnan järjestämään alueelliseen vastaanottoaikaan (41 §). Vaarallista jätettä tuottavien laitosten tai yritysten valvontavastuu on jakamaton, joten valvontavastuusta on sovittava ELY-keskuksen kanssa. Näistä toiminnoista autokorjaamojen ja -hajot-tamoiden valvonnasta vastaa kunta.

Valvontasuunnitelmaan sisällytetään myös kunnan valvontaviranomaisen vastuulle kuuluvat laitokset ja yritykset, joiden toimintaan liittyy tai voidaan perustellusti olettaa liittyvän jätteen kansainvälisiä siirtoja. Tarkastussuunnitelmat laaditaan riskinarviointiin perustuen.

5.2.3 Jätelain yleinen valvonta

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kuuluva jätelain yleinen valvonta kohdistuu mm. jätehuoltoon liittymisen valvontaan, jätehuoltomääräysten valvontaan ja roskaantumisasiihin.

Roskaantumisen ja tapahtumien jätehuollon valvontaa ympäristönsuojelu suorittaa lähinnä saapuneiden valitusten ja ilmoitusten tarkastamisen yhteydessä. Toiminnan ja tapahtumien asianmukainen jätehuolto huomioidaan myös ympäristönsuojelulain mukaisten ilmoitusten käsittelyssä. Rakennetun kiinteistön epäsiisteyteen liittyvät ilmoitukset kaava-alueilla kuuluvat rakennusvalvonnan toimivaltaan. Roskaantumisesta johtuvat maaperän pilaantumiset selvitetään yhteistyössä ELY-keskuksen kanssa.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo osaltaan myös jätehuoltomääräyksiä. 1.1.2015 voimaan tulleiden jätehuoltomääräysten 21 §:n ja Salon kaupungin rakennus- ja ympäristölautakunnan päätöksen 11.6.2014 § 98 mukaan mineraalipitoisten jätteiden käytöstä maarakennustyössä on tehtävä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ympäristöluvan tarpeen selvittämiseksi ja/tai ohjeistuksen antamiseksi.

Jätelain 125 §:n perusteella kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa ei-luvanvaraista toimintaa koskevan yksittäisen määräyksen roskaantumisen ehkäisemiseksi tai jätehuollon asianmukaisuuden varmistamiseksi. Mikäli yksittäinen määräys annetaan, viranomainen myös valvoo sitä.

5.3 Vesilain ja vesihuoltolain valvonta

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo vesilain ja sen nojalla annettujen päätösten ja määräysten noudattamista. Vesilain mukaisiin valvontakohteisiin kuuluvat mm. vesistö rakentamiseen ja ojitusasioihin liittyvät valvontakohteet ja tarkastukset. Tämä valvontatehtävä on rinnakkainen ELY-keskuksen kanssa lukuun ottamatta mm. ojitusasioita, jotka kuuluvat kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen toimii vesihuoltolain (119/2001) mukaisena valvontaviranomaisena. Vesihuollon valvontatehtäviä vesilaitosten toiminta-alueella ovat mm. arviointi kiinteistön liittämistä vesihuoltolaitoksen verkostoon ja liittämisvelvollisuudesta vapauttaminen.

5.4 Maastoliikenne- ja vesiliikennelain valvonta

Maastoliikennelain (1710/1995) ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten valvonta kuuluu kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää luvan järjestää toistuvasti kilpailuja tai harjoituksia moottorikäyttöisillä ajoneuvoilla samassa maastossa ja hyväksyä moottorikelkkailureittien reittisuunnitelmat.

Vesiliikennelain (436/1996) mukaan moottorikäyttöisellä vesikulkuneuvolla suoritettavien kilpailujen tai harjoitusten toistuvaan tai pysyväan järjestämiseen samalla vesialueella on haettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lupa. Näiden luvanvaraisten toimintojen valvonta kuuluu kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Tarkastusten määrä vaihtelee vuosittain.

5.5 Merenkulun ympäristönsuojelulain valvonta

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen hyväksyy merenkulun ympäristönsuojelulain (1672/2009) mukaisen huvivenesataman jätehuoltosuunnitelman. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviin kuuluu myös kunnan hyväksymien satamaa koskevien jätehuoltomääräysten valvonta.

5.6 Ulkoilulain valvonta

Ympäristönsuojeluviranomainen toimii ulkoilulain (606/1973) mukaisena leirintäalueviranomaisena. Leirintäalueen perustamisesta tai toiminnan muuttamisesta on tehtävä ilmoitus leirintäalueviranomaiselle ennen toiminnan aloittamista tai muuttamista.

6. Valvonnan riskiperusteinen kohdentaminen

Ympäristönsuojelulain mukaiset määräaikaistarkastusten kohteet ja tiheydet perustuvat riskiarviointiin kuten myös kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvontaan kuuluvat jätelain mukaiset laitokset ja yritykset, joiden toimintaan liittyy tai voidaan perustellusti olettaa liittyvän jätteen kansainvälisiä siirtoja. Tarkoituksena on suunnata valvontaa kohteisiin, joiden toiminnasta syntyy suurin riski ympäristölle. Kullekin laitostyypille on määrätty oma valvontaluokkansa. Tämän jälkeen riskinarvioinnin perusteella laitos voidaan tarvittaessa siirtää toiseen valvontaluokkaan.

6.1 Riskinarviointi

Kokonaisvaltaisessa riskinarvioinnissa sekä toimialakohtaiset että laitospaikoittaiset riskit tunnustetaan, analysoidaan ja niiden suuruus arvioidaan ottamalla huomioon kunkin tapahtuman todennäköisyys ja vaikutukset. Valvontasuunnitelmassa on arvioitu ympäristöriskit toimialakohtaisesti. Tämä ohjaa valvontaohjelmaa varten laadittavaa laitospaikoittaista riskinarviointia, jossa niin ikään huomioidaan toiminnan sijainti- ja toimintariskit.

6.1.1 Toimialakohtainen riskinarviointi ja valvontaluokat

Toimialakohtaisessa riskinarvioinnissa tunnustetaan erilaisista toiminnoista aiheutuvat ympäristöriskit sijaintiriskien ja toiminnasta aiheutuvien riskien perusteella. Riskejä ovat

- päästöt ilmaan sisältäen pölyn ja hajun, määrä ja laatu
- melupäästöt ja tärinä
- viemäriin johdettavat jätevedet, määrä ja laatu
- vesistöön johdettavat jätevedet, määrä ja laatu
- muodostuvat jätteet, määrä ja laatu
- päästöt maaperään ja pohjaveteen
- roskaantuminen ja epäsiisteys
- vaarallisten aineiden määrä
- onnettomuuksien ja häiriöpäästöjen riski.

Tunnistetut toimialakohtaiset riskit pisteytetään käyttämällä taulukon 4 asteikkoa.

Taulukko 4. Riskin merkittävyyden arvioiminen

Pisteet	Riskin merkittävyys
0	ei riskiä (toiminnalla ei ole ympäristövaikutuksia)
1	vähäinen (lyhytaikainen viihtyvyyshaitta, ei ympäristön pilaantumisen vaaraa)
2	kohtalainen (aiheuttaa viihtyvyyshaittaa tai ympäristön pilaantumisen vaaraa)
3	merkittävä (aiheuttaa vaaraa terveydelle, merkittävää ympäristön pilaantumisen vaaraa)

Valvonta on jaettu yhteenlasketun riskipisteytyksen perusteella neljään valvontaluokkaan taulukon 5 mukaisesti. Valvontaluokan mukaan toiminta tarkastetaan joko kerran vuodessa, kerran kolmessa vuodessa, kerran viidessä vuodessa tai tarvittaessa. Taulukossa 6 on esitetty kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvontavastuulle kuuluvien toimintojen jakaantuminen valvontaluokkiin.

Taulukko 5. Riskipisteiden osoittama valvontaluokka ja tarkastusväli

Pisteet (toimiala)	Valvontaluokka	Tarkastustiheys
yli 15	1	kerran vuodessa
10 – 14	2	kerran 3 vuodessa
5 – 9	3	kerran 5 vuodessa
0 – 4	4	tarvittaessa

Taulukko 6. Toimintojen jakaantuminen valvontaluokkiin

Valvontaluokka 1

kerran vuodessa tarkastettavat

Kivenlouhimot ja murskaamot
Maa-aineslupakohteet
Riskinarvioinnin perusteella luokkaan 1 sijoittuvat toiminnot

Valvontaluokka 2

kerran kolmessa vuodessa tarkastettavat

Jakeluasemat
Betoniasemat
Liikenne (lentokenttä, moottoriurheiluradat)
Jätehuolto (jätevedenpuhdistamot, jäteasemat, autopurkamot)
Muu toiminta (ampumarata, lumenkaatopaikka, eläintuhkaamo)
Riskinarvioinnin perusteella luokkaan 2 sijoittuvat toiminnot

Valvontaluokka 3

kerran viidessä vuodessa tarkastettavat

Metalliteollisuus
Lämpölaitokset
VOC-laitokset
Pesulat
Elintarviketuotantolaitokset
Eläinsuojat
Riskinarvioinnin perusteella luokkaan 3 sijoittuvat toiminnot

Valvontaluokka 4

tarvittaessa tarkastettavat

Hajajätevesiasetuksen mukaiset jätevesijärjestelmät
Jätelain valvontakohteet
Kotitarveottoon liittyvät asiat
Leirintä- ja matkailuvaunualueet
Maatalouden lietalantasäiliöt
Maarakentamiskohteet, joissa on käytetty jätettä
Nitraattiasetuksen mukaiset kohteet
Pienet eläinsuojat
Pienet toiminnot kuten esim. korjaamot, purkamot jne.
Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä kuten esim. öljysäiliöt, lannan levitys jne.
Toiminnot, joissa syntyy vaarallista jätettä
Venesatamat
Vesilain mukaiset kohteet kuten ruoppauskohteet

6.1.2 Laitoskohtainen riskinarviointi

Laitoskohtaisessa riskinarvioinnissa tunnistetaan kunkin laitoksen yksilölliset sijainti- ja toimintariskit. Sijainti esim. pohjavesialueella, vesistön äärellä tai asutuksen läheisyydessä saattaa nostaa toiminnan luonteesta ja laadusta riippuen ympäristöriskiä ja siten valvonnan tarvetta. Häiriintyvä kohde voi olla koulun, sairaalan tai hoitolaitoksen lisäksi Natura 2000 -verkostoon kuuluva alue tai muu luonnonsuojelualue, jonka suojeluarvolle toiminnasta voi aiheutua haittaa. Onnettomuustilanteesta aiheutuvan riskin suuruus ja merkittävyys ympäristöön vaikuttavat myös riskiluokkaan.

Laitoksen arvioitavat sijaintiriskit ovat

- asutuksen / loma-asutuksen läheisyys
- vaikutuspiirissä olevat muut herkät kohteet (koulu, sairaala, hoitolaitos, luonnonsuojelu- ja/tai virkistysalue)
- sijainti pohjavesialueella
- sijainti vesistön äärellä (ranta-alue 100 metriä rantaviivasta).

Toiminnasta aiheutuvat riskit liittyvät yleisiin tuotantoon ja valmistukseen liittyviin tekijöihin, kuljetukseen, varastointiin, tiloihin sekä laitteistoon. Lisäksi huomioidaan kohteen valvontahistoria tarkkailu- ja vuosiraporttitietoineen sekä valvottavasta kohteesta tehdyt yleisö- ja häiriöilmoitukset. Aiemmin havaitut puutteet tai määräysten rikkominen lisäävät toiminnan ympäristöriskiä ja siten valvonnan tarvetta. Myös ympäristöasioiden hallintajärjestelmät sekä muiden viranomaisten suorittama valvonta voidaan ottaa arvioinnissa huomioon.

Toimintaan liittyviä arvioitavia riskejä ovat

- toiminnan luonne ja laajuus
- tilat ja laitteet
- tuotantoon ja valmistukseen liittyvät tekijät
- kuljetukset ja varastointi
- valvontahistoria (tarkkailujen määrä ja vaativuus, raportoinnin määrä ja vaativuus, lupamääräysten ja säädösten noudattaminen, tapahtuneet onnettomuudet ja poikkeustilanteet, vapaaehtoiset ympäristöjärjestelmät).

Jokaiselle em. sijainti- ja toimintariskille annetaan laitoskohtaisesti pisteitä 0 tai 1. Laitoskohtaiseen pistemäärään lisätään toimialakohtaiset riskipisteet. Laitoskohtainen valvontaluokka määräytyy yhteenlasketun riskipisteityksen perusteella taulukon 7 mukaisesti. Laitoskohtaiset valvontaluokat ovat samat kuin toimialakohtaiset.

Taulukko 7. Riskipisteiden osoittama laitoskohtainen valvontaluokka ja tarkastusväli

Pisteet (toimiala + laitos)	Valvontaluokka	Tarkastustiheys
yli 23	1	kerran vuodessa
16 – 22	2	kerran 3 vuodessa
9 – 15	3	kerran 5 vuodessa
0 – 8	4	tarvittaessa

Taulukon 8 riskimatriisin avulla voidaan arvioida tunnistettujen riskien merkittävyyttä kokonaisuutena. Riskimatriisissa tunnistettujen riskien merkittävyys arvioidaan käyttämällä todennäköisyyden arvioinnissa taulukossa 9 ja seurauksen vakavuuden arvioinnissa taulukossa 10 esitettyä jaottelua. Riskimatriisin tuloksen perusteella laitoskohtaista valvontaluokkaa voidaan muuttaa vielä joko korkeammaksi tai matalammaksi valvontaluokaksi.

Taulukko 8. Riskimatriisi

Riskin todennäköisyys	Valvontaluokka		
Suuri	3	2	1
Kohtalainen	4	2	1
Pieni	4	3	2
Riskin seuraus	Lievä	Kohtalainen	Vakava

Taulukko 9. Laitoskohtaisen riskin todennäköisyyden arvioiminen

Pisteet	Riskin todennäköisyys
1	pieni (harvemmin kuin kerran viidessä vuodessa)
2	kohtalainen (kerran 1 – 5 vuodessa)
3	suuri (useammin kuin kerran vuodessa)

Taulukko 10. Laitoskohtaisen riskin seurauksen vakavuuden arvioiminen

Pisteet	Riskin seurauksen vakavuus
1	lievä (päästö aiheuttaa lyhytaikaista viihtyvyyshaittaa)
2	kohtalainen (päästö aiheuttaa viihtyvyyshaittaa ja/tai ympäristön pilaantumisen vaaraa, jonka vaikutusalue on suppea)
3	merkittävä (päästö aiheuttaa vaaraa terveydelle ja/tai ympäristön pilaantumista tai ympäristön pilaantumisen vaaraa, jonka vaikutusalue on laaja)

Laitoksen lopullinen valvontaluokka on samalla sen riskiluokka ilmaisten, kuinka usein laitos on tarkastettava. Riskiluokkien kuvaukset on esitetty taulukossa 11.

Taulukko 11. Riskiluokkien kuvaus ja tarkastusvälit

Riskiluokat	
Riskiluokka 1	Ympäristöpäästöllä voi olla terveyden ja ympäristön tilaan liittyviä merkittäviä seurauksia. Vaikutukset ovat pitkäaikaisia. Toimintaa on valvottava tiheästi, valvontakäynnit kerran vuodessa.
Riskiluokka 2	Ympäristöpäästöllä voi olla viihtyvyyteen ja ympäristön tilaan liittyviä kesto- taan vaihtelevia seurauksia. Toimintaa on valvottava tavanomaisella tiheydellä, valvontakäynnit kerran kolmessa vuodessa.
Riskiluokka 3	Ympäristöpäästöllä voi olla vähäisiä ja lyhytaikaisia vaikutuksia. Ei aiheuta ympäristön pilaantumista. Toimintaa on valvottava tavanomaisella tiheydellä kerran viidessä vuodessa.
Riskiluokka 4	Ympäristöpäästöllä ei ole juurikaan vaikutusta ympäristöön. Toimintaa on valvottava tavanomaista harvemmin, valvontakäynnit tarvittaessa.

7. Valvonnan voimavarat, resurssit ja yhteistyö

7.1 Valvonnan henkilöstöresurssit

Ympäristönsuojelulla arvioidaan vuonna 2017 olevan käytettävissä ympäristönsuojelu- ja maa-aineslainsäädännön mukaisiin tehtäviin taulukossa 9 mainitut henkilöresurssit (1 htv = 220 htpv).

Taulukko 12. Ympäristönsuojelun henkilötyövuodet ympäristönsuojelutehtävissä, josta eriteltynä valvontaan käytettävissä oleva työaika

Nimike	Työaika ympäristönsuojelun tehtävissä (htv),	josta työaika valvontatehtävissä (htv)
ympäristönsuojelun esimies	1,0	0,1
ympäristöinsinööri	1,0	0,3
ympäristöinsinööri	1,0	0,4
ympäristönsuojelutarkastaja	1,0	0,4
ympäristönsuojelutarkastaja	1,0	0,3

ympäristönsuojelutarkastaja	1,0	0,3
lupasihteeri	1,0	-
Yhteensä htv	7,0	1,8

Valvontatehtäviä priorisoidaan Salossa siten, ettei ympäristönsuojelun kannalta merkittävien asioiden käsittely tarpeettomasti viivästy. Valitusten ja yleisöilmoitusten käsittelyä rajataan ympäristönsuojelun kannalta tärkeimpiin asioihin.

7.2 Tehtävien delegointi viranhaltijoille

Valvontatehtävien tehokas järjestäminen edellyttää ympäristönsuojeluviranomaisen toimivallan osittaista delegointia viranhaltijoille, jolloin välitöntä reagointia edellyttävissä valvontatoimenpiteissä viranhaltija pystyy antamaan määräyksiä tai keskeyttämään toiminnan välittömästi.

Taulukko 13. Ympäristönsuojelun delegoinnit, Salon kaupungin rakennus- ja ympäristölautakunta 9.4.2014 § 66

Säädös	Toimenpide	Viranhaltija
Ympäristönsuojelulaki	antaa väliaikaisen määräyksen kiireellisissä tapauksissa (YSL 182 §)	ympäristönsuojelun esimies
	ratkaisee tilapäistä melua ja tärinää aiheuttavien toimenpiteiden ilmoitukset (YSL 118 §)	ympäristönsuojelun esimies ympäristöinsinööri ympäristönsuojelutarkastaja
	ratkaisee ilmoitukset koskien rekisteröitäviä toimintoja (YSL 116 §)	ympäristönsuojelun esimies ympäristöinsinööri ympäristönsuojelutarkastaja
	ratkaisee ilmoitukset koe- luonteisesta toiminnasta (YSL 119 §)	ympäristönsuojelun esimies ympäristöinsinööri ympäristönsuojelutarkastaja
Vesihuoltolaki	päätää vapautusanomukset viemäriverkkoon liittymisestä (vesihuoltolaki 11 §)	ympäristönsuojelun esimies ympäristöinsinööri ympäristönsuojelutarkastaja
Vesilaki	antaa kehotuksen ilmoitusta tai lupaa edellyttävän ruop- paustoiminnan lopettamiseksi (VL 2 luku 6 §, 14 luku 2 §)	ympäristönsuojelun esimies ympäristöinsinööri ympäristönsuojelutarkastaja
Maastoliikennelaki ja vesiliikennelaki	päätää maastoliikennelain 30 §:n ja vesiliikennelain 21 §:n tarkoittamista luvista yksittäisen tapahtuman järjestämiseen	ympäristönsuojelun esimies ympäristöinsinööri ympäristönsuojelutarkastaja
Maa-ainelaki	keskeyttää luvattoman maa- ainesten ottamisen (MAL 15 § 1 mom.)	ympäristönsuojelun esimies ympäristöinsinööri ympäristönsuojelutarkastaja
	tarkastaa kaivannaisjätehuolto- tосуunnitelmat (MAL 16b §)	ympäristönsuojelun esimies ympäristöinsinööri ympäristönsuojelutarkastaja

Lisäksi ympäristönsuojelun esimiehelle, ympäristöinsinööreille ja ympäristönsuojelutarkastajille on delegoitu

- vahvistetun taksan mukaisten tarkastus- ja valvontamaksujen määrääminen yksittäisissä tapauksissa, jollei rakennus- ja ympäristölautakunta niitä päättä lupapäätösten ja muiden määräysten yhteydessä
- ympäristölupa- tai maa-aineslupa- liittyvän vesienvälvontaohjelman ja vesientarkkailuohjelman hyväksyminen.

Rakennus- ja ympäristölautakunnan alaisilla viranhaltijoilla on valvottavinaan olevien lakien osalta oikeus

- 1) kulkea toisen alueella;
- 2) tehdä tarkastuksia ja tutkimuksia, suorittaa mittauksia ja ottaa näytteitä;
- 3) päästä paikkaan, jossa toimintaa harjoitetaan;
- 4) tarkkailla toiminnan ympäristövaikutuksia.

Tarkastusten toimittamisessa ja valvonnan käytännön toteutuksessa on noudatettava hallintolain ja asianomaisten erityislakien menettelysääntöksiä sekä hyvää hallintotapaa.

Lisäksi rakennus- ja ympäristölautakunta on siirtänyt päätösvaltaansa 14.10.2015 § 123 siten, että rakennus- ja ympäristönvalvonnan päällikkö yhdessä ympäristönsuojelun esimiehen kanssa tekevät tutkintapyyntöä poliisille valvottavien lakien mahdollisesta rikkomisesta.

7.3 Tietojärjestelmät

Valvontakohteiden tiedot tallennetaan kaupungin ympäristönsuojelun paikkatietojärjestelmään, jossa kohteen käsittelyvaiheet ylläpidetään ajantasaisina. Valvontarekisteri on tarkoitettu viranomaiskäyttöön. Tiedot ovat julkisia, ellei tietoa ole erikseen säädetty salassa pidettäväksi.

Ympäristönsuojelun valvonnassa hyödynnetään myös valtion ympäristöhallinnon erilaisia tietojärjestelmiä kuten Avoimet ympäristötietojärjestelmät -palvelua (sis. Hertta – ympäristötiedon hallintajärjestelmä, VAHTI – valvonta- ja kuormitustietojärjestelmä ja Karpalo – ympäristökarttapalvelu) ja maaperän tilan tietojärjestelmää MATTI.

7.4 Viranomaisten välinen yhteistyö

Taulukossa 11 on kuvattu tärkeimmät valvonnan yhteistyötahot ja mitä yhteistyötä eri viranomaisten välillä on. Rajapintapalavereissa on pyritty kehittämään yhteistyötä ja toiminnan sujuvuutta kaupungin eri toimijoiden kesken.

Ympäristölupapalveluisten laitosten valvonnassa tehdään yhteistyötä Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus) kanssa osallistumalla tarkastuksiin valtion valvontaviranomaisen toimivallassa oleviin laitoksiin. Ympäristönsuojelu- ja vesilain mukaisesti lupiin ja ilmoituksiin ympäristönsuojeluviranomainen tai viranhaltijat antavat lausuntoja sekä aluehallintovirastolle että ELY-keskukselle. Kuntien jätehuoltoviranomaisena toimii Lounais-Suomen jätehuoltolautakunta, jonka kanssa tehdään tarvittaessa yhteistyötä. Onnettomuus- ja rikkomusasioissa yhteistyötä tehdään mm. aluepelastuslaitoksen, poliisin ja ELY-keskuksen kanssa. Asiantuntijatietaa pyydetään tarvittaessa Eviralta, Tukesilta, Suomen ympäristökeskukselta ja/tai ELY-keskukselta.

Taulukko 14. Keskeisimmät yhteistyötahot ja yhteiset valvontatoimenpiteet

Yhteistyötahot	Yhteistyökohteet
Rakennusvalvonta	lupa- ja ilmoitusmenettelyt, hajajätevesisuunnitelmat, ylijäämämaiden läjittäminen, rakennusten pukutoiminta, roskamiskohteet, hevostallit, metsänhoitotoimenpiteet
Ympäristöterveydenhuolto	ympäristö- ja maa-aineslupahakemukset, YSL:n mukaiset ilmoitukset, maatalouskohteet, suuret yleisötilaisuudet, jätehuolto, haittaeläinten torjunta
Kaupunkisuunnittelu	ympäristö- ja maa-aineslupahakemukset, YSL:n mukaiset ilmoitukset, kaavahankkeet, poikkeamisluvat

Tekninen toimi	yleiset alueet, infran rakentaminen ja ylläpito, maiden läjittäminen
Jätehuoltoviranomainen	jätelain kohteet, liittyminen jätehuoltoon
Maaseututoimi	maatalouskohteet
Liikelaitos Salon Vesi	ympäristö- ja maa-aineslupahakemukset, vesi- ja jätevesihuollon valvontakohteet
Jätehuoltolaitokset	jätehuollon valvontakohteet
Naapurikunnat	vaikutuksiltaan kunnan rajat ylittävät kohteet kuten maa-aines- ja ympäristölupahakemukset
Varsinais-Suomen ELY-keskus	mm. ympäristö- ja maa-aineslupahakemukset, meluilmoitukset, pilaantuneiden maiden puhdistaminen, vesilain mukaiset asiat, onnettomuustilanteet
Varsinais-Suomen liitto	maa-aineslupahakemukset, kaavoitus, UUMA-hanke, Valonia-yhteistyö
Aluehallintovirastot	ympäristönsuojelulain ja vesilain mukaiset luvat
Varsinais-Suomen pelastuslaitos	öljyntorjunta, öljysäiliöt, kemikaalikohteet, onnettomuudet, rakennusten polttaminen
Poliisi	suuret yleisötilaisuudet, rikkomustilanteet, tutkintapyyynnöt, virka-apu
TUKES	tarkastuskäynnit kemikaalien varastointi
Evira	maatalouskohteet: lannoitus, eläinperäiset jätteet
Maakuntamuseo	ympäristö- ja maa-aineslupahakemukset, YSL:n mukaiset ilmoitukset, kulttuurimaisemakohteiden työluvut
Metsähallitus	metsätalouskohteet, Teijon kansallispuisto
SYKE	öljyvahingot merialueella, jätteiden siirrot
Muut mahdolliset yhteistyötahot	

8. Valvontasuunnitelman päivittäminen ja arviointi

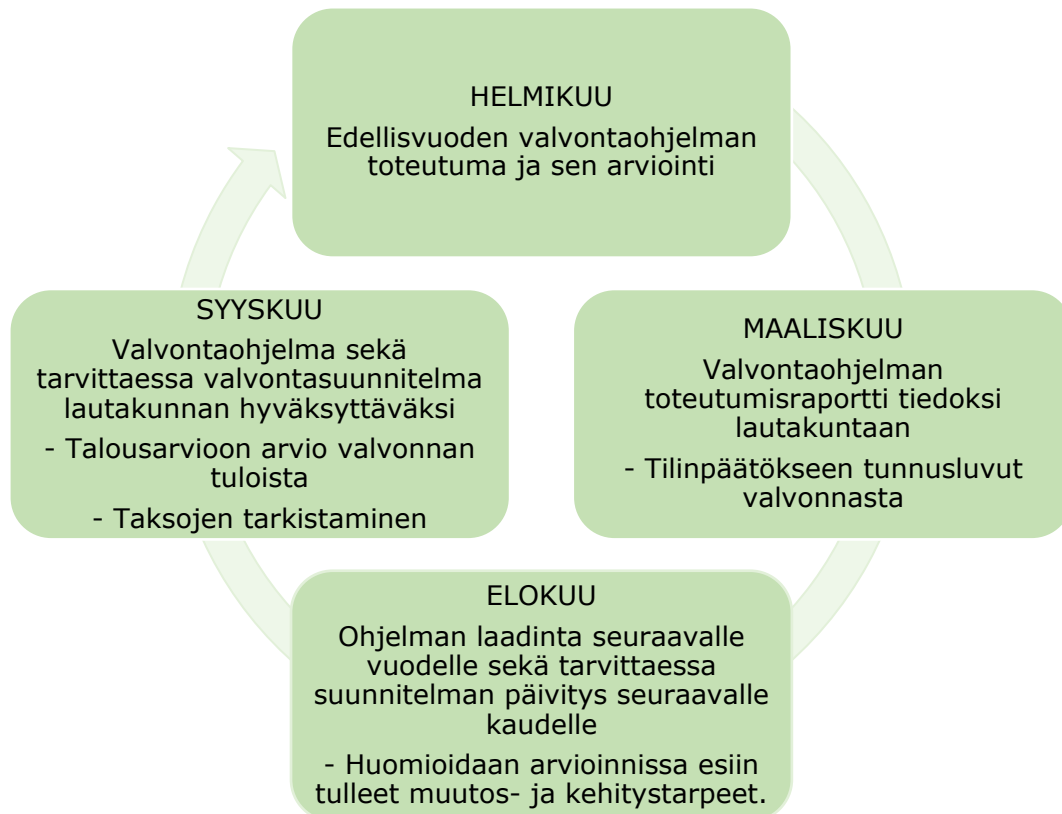
Valvontasuunnitelma päivitetään neljän vuoden välein tai tarvittaessa. Valvontasuunnitelman hyväksyy rakennus- ja ympäristölautakunta pääsääntöisesti syyskuussa talousarvion yhteydessä.

Valvonnan kehittämiseksi ja seuraamiseksi valvontasuunnitelman toteutumisesta laaditaan vuosittain yhteenveto ja arviointi, jossa tarkastellaan toteutunutta valvontaa verrattuna suunniteltuun. Valvontasuunnitelman ajantasaisuutta seurataan vuosittain samalla, kun arvioidaan valvontaohjelman toteutumista. Seurantaraportti annetaan tiedoksi rakennus- ja ympäristölautakunnalle tilinpäätöksen yhteydessä maaliskuussa.

9. Valvontaohjelman laatiminen ja ylläpitäminen

Valvontasuunnitelman perusteella laaditaan vuosittain valvontaohjelma, joka on käytännön työkalu valvonnan toteuttamisessa. Valvontaohjelma koostuu julkisesta yhteenvedosta ja valvontaorganisaation sisäiseen käyttöön tarkoitettusta kohde- ja toimenpidetaulukosta. Toiminnanharjoittajalla on oikeus saada tietoonsa oma valvontaluokka ja perusteet sen määräytymiselle. Laitosluettelo sisältää riskinarviointiin perustuvan suunnitelman kalenterivuoden aikana tehtävistä tarkastuksista ja muista valvonnan toimenpiteistä. Ympäristöluvanvaraisten ja rekisteröityjen toimintojen lisäksi ohjelmaan on sisällytetty muut ympäristönsuojelulain ja muun lainsäädännön kuten mm. maa-aineslain, vesilain ja jätelain mukaiset kohteet erillisinä ympäristönsuojelulain mukaisista valvontakohteista.

Valvontaohjelma pidetään ajantasaisena päivittämällä valvontaan ja laitoksiin liittyvät muutokset ja tehdyt tarkastukset. Seuraavien ohjelmakausien suunnittelun tueksi valvontaohjelman toteutuminen arvioidaan vuosittain. Arvioinnissa kuvataan toteutuneiden suunnitelmallisten tarkastusten määrä ja miten toteutuma vastaa asetettuja tavoitteita. Arviointiin sisällytetään myös muiden kuin suunnitelmallisten tarkastusten määrä valvonnan kokonaiskuvan muodostamiseksi. Määrällisen seurannan lisäksi tarkastellaan valvonnan laatua ja vaikuttavuutta hyödyntäen tietojärjestelmiin kerättyä tietoa. Valvontaohjelman yhteenvedon hyväksyy ja sen toteutumista valvoo rakennus- ja ympäristölautakunta vuosittain talousarvion yhteydessä. Valvontaohjelman toteutumista arvioidessa tarkastellaan resursseja, valvontatarpeita ja valvonnan kohdentamista.

Kuva 1. Valvontasuunnitelman ja -ohjelman toteutus ja ylläpito

10. Valvonnan maksullisuus

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen perii maksun valvontaohjelman mukaisista suunnitelmallisen valvonnan toimenpiteistä, joita määräaikaistarkastusten lisäksi ovat mm. vuosiyhteenvedon tarkastaminen, YSL 175:n ja 176 §:n mukainen tarkastus hallintopakkomääräyksen valvomiseksi tai 181 §:n mukainen tarkastus toiminnan keskeyttämisen noudattamiseksi. Rikkomuspohjaiset maksut koskevat kaikkea toimintaa.

Ympäristönsuojelulain mukaan mikroyrityksiltä perittävien 205 §:ssä tarkoitettujen maksujen on oltava kohtuulliset ottaen huomioon toiminnan laajuus ja luonne. YSL 206 §:n mukaan mikroyrityksellä tarkoitetaan taloudellista toimintaa harjoittavaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 10 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 2 miljoonaa euroa. Maksujen on oltava kohtuulliset myös, jos toiminnanharjoittajan asemassa on sellainen luonnollinen henkilö, joka ei harjoita taloudellista toimintaa.

Maksujen suuruus ja perusteet määrätään Salon kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen tak-sassa ja maa-ainestaksassa.